

Божие СЛОВО

ГОДИНА XIX, БРОЙ 4 (201) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Ние вярваме

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме Той се възнесе в Небесата.

Вярваме пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме Исус стана вседостъпна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

Всичко необходимо за живота и благочестието

Апостол Петър пише това своето Второ послание във време, в което Ранната църква е разтърсвана от предизвикателства и противоречия. Първото му послание разкрива съблазните и опасностите отвън.

твърдяли, че не е бил човек. Едни призовавали към легализъм, други към пълна свобода, в която всичко е позволено. Едни призовавали към напускане на работа и очакване на завръщането на Исус, други преста-

Хваление в църква "Дом на радост" по време на Конференцията "Исус е тук отново"

Докато това, Второ послание, предупреждава за проблеми отвътре, предизвикани от появата на лъжливи учители. Едни отричали, че Исус е Бог, други признавали, че е Бог, но

нали да вярват, че Той ще дойде отново. Интересно е, че Петър пише Посланията си, когато е в затвора в Рим и ясно осъзнава (ст. 14, гл. 1), прод. на стр. 2

↪ продължава от стр. 1
че краят на живота му приближава. И вместо да се тревожи за себе си, той е загрижен за състоянието на църквата и желанието му е отново да я насърчи и утвърди във вярата. В отговор на лъжеученията той противопоставя истинското познаване на Бог и Исус, като Спасител.

Апостолът противопоставя живота в Христос, изпълнен с добродетели, на покварата и безнравствеността на света. Петър призовава към завръщане към истината и устояване във вярата докрай, защото благодатта и мира идват и се умножават чрез истинското познаване и приближаване към Бога и Исус Христос.

“Симон Петър, слуга и апостол на Исус Христос, на вас, които чрез праведността на нашия Бог и Спасител Исус Христос сте получили еднаква с нас скъпоценна вяра: Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исус, нашия Господ.”

ЖИВОТЪТ НА ЧОВЕКА Е КАТО ПЪТУВАНЕ

От раждането си всеки от нас е поел по своя жизнен път. Всеки ден трябва да правим своите избори, някои по-малки и несъществени за ежедневни неща – какво ще облечем, с какво да се храним, как да прекараме свободното си време, други по-важни – какво да учим, къде да работим, дали да се оженим и за кого, къде да живеем и т.н. В живота на всеки човек се стига до един радикален, животоопределящ кръстопът. Дали да следваме модела на този свят като вървим по течението на егоизма, алчността, омразата, завистта, използването на другите за постигане на собствените цели? Или да последваме Христос по тесния път, изпълнен с изпитания, но и с Божията благодат и мир, път, в който човек има ясна цел и посока и се чувства пълноценен и в хармония със Създателя, със себе си и с околните.

ЖИВОТЪТ НИ Е КАТО АВТОМОБИЛ

Животът ни е като автомобил. В първия случай той ни изглежда красив и обещаващ страхотни преживявания..., но всъщност изсмуква

силите ни и ни кара да се чувстваме самотни – автомобил с педали, с една седалка (моето е в центъра!). Животът с Христос е като офроуд състезание, което е пълно с предизвикателства. Моят автомобил, обаче, е различен от твоя и в това е красотата и величието на

живота и благочестието. Исус каза: “Аз дойдох, за да имат(е) живот, и да го имат(е) изобилно.” (Йоан 10:10)

Какво означава това? Какво ни е подарил Бог? Кое е онова, което е необходимо за живота и благочестието? Как да живеем пълноценен живот?

Участие на хваление от църква “Нов ден” по време на Конференцията “Исус е тук отново”

Божия план. Едно е сигурно, т.е. че Бог е дал на всеки от нас всичко необходимо за живота и благочестието, за да бъдем пълноценни и да устоим докрай в пътя.

“... на вас, които чрез праведността на нашия Бог и Спасител Исус Христос сте получили еднаква с нас скъпоценна вяра: Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко, което е необходимо за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила (съвършенство); чрез които ни се подариха скъпоценните и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници в божественото естество, като сте избягали от произлязлата от страстите поквара (корупция) в света.”

Спомням си една реплика от филм: “Не ми давай това, което ми е необходимо, дай ми това, което искам”. Бог не ни е подарил просто всичко, но всичко необходимо за

На първо място – скъпоценна и еднаква с апостолите **вяра**. Вяра, която идва от слушане на Божието слово. Вяра, която води до покаяние и приемане на Христос като личен Спасител. Вяра, която ни помага да разберем, че светът е сътворен от чрез Божието слово. Вяра, която ни подтиква към познаване и приближаване към Бога. Вяра, чрез която живеем и устояваме докрай.

Бог ни е подарил и скъпоценни и твърде големи **обещания**. Обещания за вечен живот в Неговото присъствие, където Исус се възнесе, за да приготви жилища за нас. Исус няма да ни изостави или забрави по пътя натам, но ни изпраща Утешителя, Светия Дух, Който да ни насърчава и напътства. Във всичко ставаме повече от победители, чрез Него, който ни укрепва и всичко съдейства за наше добро. Бог ни е направил участници в своето **Божествено естество**, като ни е простил греховете, новородил и вложил Духа Си в нас.

Спасението ни, обаче, има две страни. Бог е изпълнил своя ангажимент, но Неговият план предвижда и нашето волево участие. Въпросът е: **Какво очаква Той в замяна на това, че ни е дал всичко необходимо за живота и благочестието?**

“... то поради точно тази причина положете всяко старание и прибавете на вярата си (т.е. като упражнявате вярата си развийте) добродетел, на добродетелта си (т.е. като упражнявате добродетелта си развийте) благоразумие, на благоразумието си (т.е. като упражнявате благоразумието си развийте) себеобуздание, на себеобузданието (т.е. като упражнявате себеобузданието си развийте) си твърдост, на твърдостта си (т.е. като упражнявате твърдостта или издържливостта си развийте) благочестие, на благочестието (т.е. като упражнявате благочестието си развийте) си братолюбие, и на братолюбието (т.е. като упражнявате братолюбието си развийте) си любов. Защото ако тези добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на нашия Господ Исус Христос.” (II Петрово, 1:5-11)

Бог иска от нас решение да Го следваме всеки ден. Волево старание да се упражняваме в това да прилагаме на практика и да развиваме **добродетелите**, които произ-

тичат от Неговото божествено естество в нас, от Неговия характер. Бог напълно е оборудвал моя и твоя автомобил, но каква полза, ако всичко спре дотук. Този автомобил е направен, за да се движи, а не да стои на едно място! Бог иска да използваме **вярата си**, тя е като **педала на газта** в живота ни, “защото праведният с вяра ще живее” и ние ходим “не с виждане, а с вяра” – вяра в Бог и Неговото слово.

Божие слово и неговите обещания са като борд-компютър с навигационна система, който във всеки един момент ни показва състоянието на автомобила ни (т.е. на нашия живот) и указва посоката на движение. **Святият Дух е токът и горивото**, което дава енергия и оживява и задвижва цялата система. **Добродетелта е аптечката и комплектът за първа помощ** – готовност да се погрижим за човек в нужда, да направим добро. **Благоразумието** е като **лоста за скорости**, умението да прецениш ситуацията и избереш подходящата скорост и предавка, т.е. мъдрост да постъпиш разумно в условията, в които се намираш.

“Но ако на някого от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде.”

Себеобузданието е спирачката, която ни предпазва да кажем някоя глупост, да нараним някого, да извършим нещо, за което по-

ще съжаляваме.

Твърдостта или издържливостта е **шасито**, върху което се крепи целия автомобил и което Бог заздравява по пътя, като изпитва нашата вяра чрез изпитания или пресен терен по пътя ни към Него.

Благочестието е **ходовата част**, която ни кара да излезем от гаража на своя комфорт и да отидем при онези, които имат нужда от нашата грижа. “Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца, ето какво е: да се грижи човек за сираците и вдовиците в неволята им, и да пази себе си неопетнен от света.” (Яков 1:27)

Благочестието е точно обратното на нечестието. **Нечестието** произтича от грешната природа на човека, а благочестието от Божественото естество, което Господ е вложил в нас. **Братолюбието** е като **другите седалки в автомобила** – възможност да настаниш удобно някого до себе си, да направиш за другия онова, което би искал да направят за теб. **Любовта** е **двигателят**, който мотивира нашите действия. Бог е любов. Той е излял своята любов в нас чрез святия Дух и затова очаква да проявяваме тази любов към Него и към хората около нас.

“Понеже в Исус Христос нито обрязването има някаква сила, нито необрязването, но вяра, която действа чрез (се задвижва от) любов.” (Гал. 5:6)

Ако се упражняваме в тези до-

Евелин,
2 год.

Ти дойде при нас на този свят с нежния цвят на първото кокиче, когато бе далече пролетния цвят, дойде за радост миличко момиче.

Сега е нужно в радост и болка една звезда в тебе да изгрее с косичка руса и боси крачета ти да растеш, а аз ще старея.

Нека растеш и да свържеш в едно Любов, Вяра, Надежда. Повярвай това добре ще изглежда За тези що търсят доброто.

А сега кажи на тати, на мама на срички
Кажи им, че ти си на две годинки,
изпечете две топли питки
дайте на дядо, на баба, на всички.

От прядядо Тома

бродетели, Ап. Петър ни насърчава, че няма да бъдем безплодни в познанието на Исус Христос! И ще ни съдействат да изменим пътя докрай. В това състезание първите стават последни, а последните първи и всеки, който финишира, ще по-

лучи награда. И така, има два пътя, по които можем да се движим:

Широкият път привидно изглежда лесен и привлекателен, но краят му е духовна смърт – вечно отделяне от Бога.

Тесният път е изпълнен с пре-

дизвикателства, но води към вечен живот в Божията слава.

Кой път ще избереш да следваш, като знаеш, че имаш всичко необходимо, за да го измениш успешно докрай?

П-р Емануил Тотев

Конференция “Исус е тук отново”

От 6 до 8 май за втора поредна година в църква „Дом на радост“ се проведе конференция, “Исус е тук отново”. Тя бе организирана съвместно с църква „Нов ден”. Гост говорители пристигнаха от Македония – пастор Джими; Дания – евангелизатори Шон Мърфи и Мартин Фрохолдт и България – пастор Емануил Тотев.

В събота (7 май) след сутрешната сесия имаше кратък обяд, след което група от 25 души отиде в Западен парк за евангелизация. Разделихме хората в екипи и те започнаха да дават техните свидетелства и споделяха благовестието на хората. Над 70 броя Нов завет, много вестници и брошури се раздадоха. През тези дни Бог изцери, освободи, спаси мнозина.

Екипът, ръководен от п-р Вл. Владимиров, се подготвя за благовестието в Западен парк

Гости – пастор Джими, Македония; евангелизатори Шон Мърфи и Мартин Фрохолдт, Дания

Мисионерско пътуване до Македония

Понеделник, 9 май, група от 5 души (Владимир, Борислава, Радка и двама евангелизатори от Дания) отпътувахме към Македония. На път спряхме в град Кюстендил, близо до границата с Република Македония. Като пристигнахме група от вярващи ни чакаха и веднага започна богослужение със свидетелства и молитви за нужди. Беше приготвен чудесен обяд, хапнахме и продължихме по пътя. Вечерта пристигнахме в град Щип, Македония.

Нашият домакин, пастор Джими, ни направи вечеря. Имахме време на споделяне на свидетелства. Подготвихме се за вторник. Ние трябваше да служим за един ден в четири различни църкви в четири селища — Росоман, Градско, Цървени брегове, Кавадарци. Качихме се в микробуса на пастор Джими ние петимата и още трима, общо 8 човека. По пътя към нас се присъединяваха още хора докато станахме 15 души в микробус с 9 места.

Росоман – църквата е главно от мъже. Както седяхме на богослужението изведнъж цяла група момчета, ученици дойдоха. Седяха за известно време след което си тръгнаха. Оказа се, че църквата се намира точно до училището и те идват по време на междучасията. След известно време отново се върнаха по-голяма група към 20 деца. Но едно момче остана по време на цялото богослужение, буквално слушаше всичко с отворена уста. Споделихме слово, свидетелства, молихме се за различни нужди и кръщение в Святия Дух. Словото бе затова, че Бог ще премахне всяка окова, която имаме.

Когато пристигнахме в **Градско** беше обяд. Хапнахме в заведение до църквата. Тази църква има повече семейства и

служители. Тук Борислава поздрави първа църквата с кратко послание и песен, след нея сестра Радка даде насърчение със стих от Божието слово. Единият гост от Дания разказа своето свидетелство, след което и другият датчанин, Шон, също сподели свидетелство. Пастор Владо проповядва за болния човек на постелка, който имаше приятели, които го заведоха при Исус. Но къщата, където Исус проповядваше, беше пълна, затова те решиха, че единственият начин е да направят дупка в покрива и от там да го спуснат при Исус.

Цървени брегове е село с около 400 души. То се намира извън пътя по един черен път. В

това село има построена църква, на другите места са наети зали. Когато спряхме пред църквата, вътре вече ни чакаха около 25-30 деца, седнали на столчетата. Започнаха да пеят с цяло гърло. Брат Джими им свиреше с хармоника, но те успяваха да надвикат инструмента. Такова хваление не бяхме чували. Силата на Святия Дух се усещаше силно. Това село бе най-бедното място, което посетихме, но хората с цяло сърце търсеха Бога. Имаше слово за родителите как да съградят дом върху канарата Исус. Целият екип взе участие със свидетелства и песни.

Шон се моли за децата, Бог да ги кръсти в Святия Дух.

Пастор Джими Симон пред къщата му в гр. Щип със семейство пастор Владимир и Борислава

“И яви се на Павла нощем видение: един македонец стоеше та му се молеше, казвайки: Дойди в Македония и помогни ни. И като видя видението, веднага потърсихме случай да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях.”

(Деян. 16:9:10)

Джими е женен за Биляна. Имат двама сина – Адамс и Анджело, и живее в гр. Щип. Служението му в Македония започва през 1997 г. Първата църква се оформя в края на 2000 година. От тогава броят на църквите и служението нарастват., Развива се хуманитарна дейност сред етнически-те малцинствени групи – предимно турци. Пастор Джими създава около 25 църкви, като в момента функционират 18.

В това село от един месец прекарват вода, изграждат водопроводна система по проект за 27 000 евро. До скори хората са ходили и са носили вода от най-близката река и чешма. Затова децата бяха с мръсни дрехи и лоша хигиена. Тази година пастор Джими е издействал да дойде багер да разоре земята. Дали са семена на най-бедните. Сега вече имат вода, земя засята, от която да изкарват прехраната си. Хората имат надежда за по-добър живот.

По пътя за **Кавадарци** нашата компания се увеличи с още две жени. Станахме общо 15 човека. Църквата се намира в един автомонтъорски сервиз на втория етаж. Там също имаше деца. Словото от пастор

Владо бе затова, че Исус отиде не само в градовете, но и селата. Така и брат Джими пътува с микробуса и обикаля. Двата датчани споделиха свидетелства и Шон се моли за кръщение в Святия Дух. Сестра Радка и сестра Борислава също взеха участие. След последната служба ни заведоха на вечеря в заведение на брега на река Вардар. Беше чудесно.

Служение в затвора

На следващия ден, в сряда сутрин, потеглихме към България. Трябваше в 13:30 да бъдем пред Централен Софийски затвор. Като минахме границата с България в първо-

то село ни спря гранична полиция. Оказа се, че има обърната цистерна от предишната вечер, на която източваха горивото. Трябваше да чакаме, но нямахме достатъчно време. Брат Владо отиде да проучи дали няма друг път. Намери един тесен път, от който излязохме на централния път и така продължихме. Пристигнахме навреме в затвора.

Проповядвахме на 50 затворници и всички те взеха решение да приемат Исус Христос като Спасител. Шон сподели своето свидетелство затова как и той е бил като тях, но Бог му дава ново начало и сега служи на Бога навсякъде. Вечерта ние завършихме със служба в църквата в Баня.

Шон Петер Мърфи

Шон е бивш наркоман в продължение на 25 години. През това време преминава на най-тежките познати наркотици. Бил е криминално проявен, излежавайки 6 години в затвор. Три пъти изпада в клинична смърт, като единия път, за около 20 минути. През този период живее на улицата. Разделен с жена си и децата си без право да ги вижда в продължение на 4 години. Бива приет в болница с опасност за живота му поради проблеми с бъбреците вследствие на взимането на наркотици. Когато е в болницата, чува глас: „Трябва да решиш дали искаш да живееш или да продължиш този начин на живот и да умреш.“ Тогава решава да отиде до книжарницата на болницата и открадва Библия. Започва да чете и стига до Римляни 10:9 „Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш.“

Повярва това слово и казва „да“ на Исус. След като излиза от болницата, в интернет намира обява на едни евангелизатори, която гласи: Ако имаш нужда от помощ, се обади. Той се обажда и казва на отсрещната страна, че е наркоман и има нужда от помощ и че тръгва към тях. Така от Норвегия взема багажа си и тръгва към Дания. Приет е в Християнски център за рехабилитация, в който работят с наркозависими, депресирани и проститутки.

Когато приемат наркоман, първите три дни той е в стая при непрекъснато (24 часа) наблюдение от различни хора, които

се сменят през два часа. Всички започват молитва и застават в пост. Много пъти Шон се е опитвал да се откаже от наркотиците, но всеки път, когато спре да приема, започва да развива тежка форма на абстиненция – студени и топли вълни, потене, болки в ставите, обриви по кожата и болки в цялото тяло и отново взема наркотици.

Когато всички са в пост и се молят за него не преживява никакви странични ефекти от липсата на наркотици.

След няколко дни престой човекът, който отговаря за центъра, извиква Шон и му казва: Ти си издирван от норвежката полиция. За да може да ти помогнем, трябва да знаем цялата истина. Оказва се, че чо-

векът е бивш полицай от Норвегия.

Шон за нищо на света не иска отново да влезе в затвор, защото знае, че няма помощ там за него. Признава цялата истина. Тогава човекът се обажда в Норвегия и казва, че Шон Питър Мърфи е при него. Полицията се зарадва и поисква да им го доведат до границата, за да го приберат. По настояване на отговорника на Рехабилитационния център, Шон остава там при строги правила. Така минават 10 месеца на изчистване от всички зависимости. Идва време да се яви в Норвегия на дело за последните престъпления. Това е неговото 15 дело.

Когато се явява на делото, изброяват

всички криминални неща, за които го обвиняват и го питат дали признава, че ги е извършил. Той признава всичко, но започва да свидетелства пред всички – съдии, прокурор, адвокат, свидетели как е приел Исус Христос за свой личен Спасител; Как Той го е освободил от наркотиците и сега живее за Негова слава. Тогава цялата зала е смаяна и не знаят какво да правят с него. Прокурорът започва да го защитава и да се застъпва за него да бъде освободен. Съдийката дава почивка за час и половина. Всички влизат в залата и там получава оправдателна присъда. Най-малкото наказание, което трябва да получи в неговия случай е 3 години лишаване от свобода. Адвокатът казва, че за 25 годишната си практика като защитник, никога не е виждал такова нещо. Това е чудо! Два месеца по-късно се жени повторно за жена си, с която е бил разведен, и се събира с децата си.

Днес живее, за да проповядва добрата вест за Исус Христос, помагайки на хората в техните нужди. Има сърце за бедните, зависимите и хората с други проблеми. Всяка седмица, заедно с други съработници благовества по улиците и евангелизира хората. Хората биват докоснати и спасени, изцелени чрез силата на Бога.

Соб. инф.

Евангелизатор Мартин Фрохолдт, Дания

Мартин е на 32 години, женен от 10 години и има 4 деца, най-голямото на 8 години. От 2004 година изпада в тежка депресия, която продължава три години. Стартира програма с лекарства (хапчета на щастието), но те не помагат. Всеки ден, пътувайки към работа, се оглежда за подходяща стръмнина, от която да отнеме живота си. През лятото на 2007 негов приятел го моли да го закара на служба в църква защото има нужда от молитва. Когато пристигат, службата е вече към края. Тогава чува призив за хората, които имат нужда от молитва да излязат напред. Пастор Кристиан Хедегард призовава хора, които се борят с депресия. Мартин застава най-отпред. Случва се невероятна промяна. Шест месеца по-късно цялото семейство посещава Библейско училище, където всички са напълно променени.

П
ъ
з
е
л

Г	О	С							
Е	Т	Л							
И	И	З							

А	Н	А
М	И	О
Е	С	Е

Й	О	Т
С	Е	Б
О	Д	Е

Е	С	В
М	О	Я
И	Т	Е

Г	О	С
Е	Т	Л
И	И	З

Л	М	О
О	Щ	Е
О	С	П

О	Т	А
Г	О	Щ
А	Ш	А

П	О	Д
И	Н	А
Б	А	В

Ж	И	В
Т	К	О
У	П	Л

К	О	Г
О	Я	Г
С	И	Л

При правилно подреждане на елементите ще прочетете началото на Пс. 27 (по слав. 26).

Харизан Харизанов

Притча за разумните девойки

Веднъж в едно село се женели юноша и девойка. Приятелите на младожеца трябвало да го въведат след сватбата в дома, където вече го чакала младоженката. Било много късно и тъмно.

Според обичая на страната десет девойки с фенери в ръце трябвало да осветяват пътя. За да свети фенерът, в него трябва да има достатъчно масло, иначе пламъкът гасне. Затова девойките били длъжни да приготвят съдинки с масло и от време на време да доливат във фенера, за да не угасва. Девойките много се радвали, че ще вървят заедно с младоженеца и облекли най-красивите си дрехи. Но се наложило дълго да чакат младоженеца и се изморили много. Отначало те поседнали край пътя. Скоро десетте вече здраво спели. Фенерите продължавали да горят и маслото в тях бързо свършвало.

Изведнъж девойките се събудили от възгласи: „Младоженецът идва! По-бързо – при него!“ Това били приятелите на младоженеца. Десетте девойки грабнали фенерите си и хукнали да осветяват пътя. Но маслото в тях почти било свършило и те горели едва-едва. Пет от девойките отворили своите съдинки и бързо долели масло във фенерите си. Пламъкът се разгорял и фе-

нерите засветили силно.

Другите пет девойки не били толкова предвидливи и не носели съдинки с масло. Затова техните фенери почти изгаснали. „Дайте ни малко масло за фенерите, иначе не ще можем да отидем заедно с младоженеца“ – започнали да молят те приятелките си. „Не – отговорили другите, – няма как да ви дадем масло. Тогава не ще имаме за нашите фенери. Знаете ли какво, я изтичайте бързо при търговците на масло и си купете колкото ви трябва за вашите фенери.“

На петте девойки не им оставало нищо друго, освен да изтичат при търговците на масло. Те мислели, че ще се върнат

навреме, за да придружат младоженеца до дома му. Но ето, на пътя се появил младоженецът със своите другари.

Първите пет девойки взели фенерите си и тръгнали с него. Всички влезли в дома и празникът започнал. А какво станало с другите пет девойки? Те купили масло и фенерите им отново засветили ярко. Когато пристигнали в дома му, празникът бил в разгара си. „Отворете ни, молим ви, вратата!“ – започнали да викат те.

Младоженецът ги чул, но приближил до вратата и казал: „Кои сте вие? Аз не ви познавам“ – и не им отворил. Петте девойки така си и останали навън.

Тази притча Иисус разказал на Своите ученици и на всички, дошли да Го слушат. Под младоженец Иисус разбирал Самия Себе Си. Той знаел, че скоро ще отиде на небето, но ще мине време и пак ще се върне на земята. Ще бъдеш ли готов да Го съпроводиш до Неговия дом в небесата? Достатъчно ли ще Го обичаш? Ако да, то ти винаги ще можеш да бъдеш редом с Него. Иначе току-виж с теб се случи същото, което се случило с петте момичета, които много закъснели.

МОЛИТВЕНА

ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

02/ 9973307, 9973207

Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Банкя,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
сряда □ 18:30 ч.; неделя □ 9:30

Абонаменти за 2011 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН №-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие □ 1,80 лв.,
за тримесечие □ 0,90 лв.

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от вол-
ни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Банкя
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428